מושגים ממסכת מגילה

פרק א משנה א

- נוּן בְּרַכִּין הַמָּקְפִין חוֹמָה מִימוֹת יְהוֹשָׁעַ בִּן נוּן 1.
 - בּבְנִיסָה מַקְדִּימִין לְיוֹם הַבְּנִיסָה 2.

פרק א משנה ב

- מאלין יטלנה בידו ויעבירנה ד' אמות ברשות הרבים 3.
 - יולא יעבור׳ 4.

פרק א משנה ג

(אין מקדימים זמן פורענות) אקדומי לא מקדמינן (אין מקדימים זמן פורענות) 5.

פרק א משנה ד

אַרְיוֹנִים לָאֶבְיוֹנִים לָאֶבְר הָמַּנִי אֶלָּא קְרִיאַת הַמְּגִלָּה וּמַתְּנוֹת לָאֶבְיוֹנִים 6.

פרק א משנה ה

- 7. אֵין בֵּין יוֹם טוֹב לַשַּׁבָּת, אֶלָא אֹכֶל נֶפֶשׁ בִּלְבָד
- 8. מתוך שהותרה הוצאה לצורך אכילה הותרה נמי (גם) שלא לצורך אכילה

<u>פרק ב משנה א</u>

אָבָל קוֹרִין אוֹתָה לַלּוֹעֲזוֹת בְּלַעַז. וְהַלּוֹעֵז שֶׁשְּׁמֵע אַשׁוּרִית, יָצָא 9.

פרק ב משנה ב 10. אָם כָּוַּן לְבּוֹ, יָצָא. וְאָם לָאו, לֹא יָצָא

11. אָם עָתִיד לַחֲזוֹר לִמְקוֹמוֹ, קוֹרֵא כִּמְקוֹמוֹ. וְאָם לָאו, קוֹרֵא עִמְּהֶן

- וּץ מֵחֵבשׁ, שׁוֹטֶה, וְקְטָן אָת הַמְּגִלָּה, חוּץ מֵחֵבשׁ, שׁוֹטֶה, וְקְטָן 12.
 - 13. הקורא ולא השמיע לאזניו לא יצא
 - ַרְּעֶלֶן שֶׁעֲשׂוּ מִשֶּׁעֲלֶה עַמּוּד הַשַּׁחַר, כְּשֵׁר 14.

פרק ב משנה ו

- 15. דְבָר שֶׁמִּצְוָתוֹ בַּיּוֹם, כָּשֵׁר כָּל הַיּוֹם. דְבָר שֶׁמִּצְוָתוֹ בַּלַיְלָה, כְּשֵׁר כָּל הַלַּיְלָה:
 - האדם מן האדם את להרחיק אלא כדי חצות, אלא מדו חכמים אמרו 16.

- פרק ג משנה ד 17. לַכּל מַפְּסִיקִין, בְּרָאשֵׁי חֲדָשִׁים, בַּחֲנֻכָּה וּבַפּוּרִים, בַּתַעֲנִיּוֹת וּבַמַּעֲמָדוֹת וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים
 - 18. כדי שיקריבו בא' בניסן מתרומה חדשה
 - 19. לסמוך מחיית עמלק למחיית המן

פרק ג משנה ו

- 20. אֵין מַפִּסִיקִין בַּקּלָלוֹת, אֶלָּא אֶחָד קוֹרֵא אֶת כָּלָן 20.
- 21. בַּשֵּׁנִי וּבַחֲמִישִׁי וּבַשַּׁבָּת בַּמִּנְחָה, קוֹרִין כְּסִדְרָן וְאֵין עוֹלִין לְהֶם מִן הַחֶשְׁבּוֹן
- בצב וַיִדַבֵּר מֹשֵׁה אֶת מֹעֲדֵי יִ–יָ אֱל בִּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִצְוָתָן שֵׁיִהוּ קוֹרִין כָּל אֶחָד וְאֶחָד בִּזְמַנּוֹ 22.

פרק ד משנה א

- (כיון שחביב להם שמים לב) דכיון דחביבא להו יהבי דעתייהו (כיון במביב להם שמים לב)
 - בזירה משום הנכנסים...ומשום היוצאים 24.

פרק ד משנה ב

- מלאכת דבר האבד מותרת 25.
- ,שכל דטפי ליה מלתא מחבריה, טפי ליה גברא (שכל שיש לו דבר נוסף על חבירו, 26. מוסיפים לו עוד עולה)

מושגים מהלכות פורים

משנכנס אדר מרבים בשמחה	.1
זכר למחצית השקל	.2
ברוב עם הדרת מלך	.3
ימי משתה	.4
אם לא נזכר עד לאחר שאמר את השם גומר את הברכה ואינו חוזר	.5
אגרת הפורים	.6
והמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה	.7
אין מדקדקים במעות פורים	.8
מעוברות ומניקות או אפילו חולה קצת ככאב עינים, שאם מצמערים הרבה לא יתענו	.9
הקטנים חייבים לחנך אותם	.10
צריך לכוין להוציא, צריך לכוין לצאת	.11

- 12. לא נקרא מנות אלא דבר שראוי לאכול כמות שהוא
- 13. פרשת זכור ופרשת פרה חייבים לקרותם מדאורייתא
 - 14. ויפרעו את התענית אחר כך
 - 15. הבריאים לא יפרשו את עצמם מן הצבור
 - 16. חייב אדם לקרות את המגלה כלילה ולשנותה כיום
 - 17. ישמעו ויוצאים אע"פ שאינם עשרה
 - 18. מכין משבת לחול
 - 19. ויקר, אלו תפילים. ..וששון, זו מילה... אורה, זו תורה
- 20. חייב אינש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. ולפחות ישתה יותר מהרגלו
 - 21. יקרא את התיבות כראוי שלא ישתנה הענין
 - 22. חסר בה ענין שלם יקרא בלי ברכות

23. העושה בו מלאכה אינו רואה סימן ברכה לעולם

24. אין מערבים שמחה בשמחה

מושגים מדברי חז"ל

- 1. גלוי וידוע לפני הקב"ה שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליהם (מחצית השקל) לשקליו (ילקוט שמעוני אסתר ג)
 - 2. מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה? מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע מפני שהשתחוו לצלם (מגילה יב.)
- .3 המן מן התורה מנין? המן העץ, אסתר מן התורה מנין? ואנכי הסתר אסתיר, מרדכי מן התורה מנין? דכתיב מר דרור ומתרגמינן מירא דכיא (חולין קלמ:)
- 4. אסתר ברוח הקודש נאמרה, שנאמר קימו וקבלו קימו למעלה מה שקיבלו למטה (מגילה ז.)
- 5. כי נפול תפול לפניו. אומה זו משולה לכוכבים ומשולה לעפר, כשהם יורדים יורדים עד עפר, וכשהם עולים עד הכוכבים (ילקום שמעוני פרק ו)

- א. לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ 6.
- ב. משנכנסו ישראל לארץ לא הוכשרו כל הארצות לומר שירה...כיון שגלו חזרו להכשירן הראשון
 - ג. קרייתא זו הלילא
- ד. הללו עבדי ה' ולא עבדי פרעה אלא הכא הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשורוש? אכתי עבדי אחשורוש אנז! (מגילה יד.)
- 7. כדי שלא יאמרו ישראל אחות יש לנו בבית המלך ויסחו את דעתם מן הרחמים. ילקוט שמעוני פרק ה)
 - 8. מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם אם אתם מקבלים התורה מומב ואם לאו שם תהא קבורתכם. על פי כן הדור קבלוה בימי אחשורוש דכתיב קימו וקבלו היהודים קיימו מה שקיבלו כבר (שבת פח.)
- 9. ימי משתה ושמחה. אין לו לאדם ביום מוב אלא או אוכל ושותה או יושב ושונה. רבי יהושע אומר חלקהו חציו לאכילה ושתיה וחציו לבית המדרש, הכל מודים בפורים דבעינן לכם ... דכתיב ימי משתה ושמחה, (ילקום שמעוני פרק מ)